

lasztó-bizottmányt nevez ki, a mely egy elnökből, a választók közül négy tagból s egy jegyzőből áll.

22. §. A választó-bizottmány, a mely minden választókerületre nézve a főispán, főkapitány vagy főkirálybírótól megkapja a kiigazított választó jegyzéket, felszólít minden választóképes szavazati jegye beküldésére, feladatként adván a választandó rendes és póttagok számát, oly módon, hogy a kézbesítés és a szavazó jegyek beküldése közt 8-10 nap legyen.

23. §. A szavazó-jegybe minden választó annyi nevet jegyez, a hány képviselőt és póttagot kell a választó kerületből választani.

24. §. A szavazó jegyeket pecsételve s aláírva kell a bizottmányhoz beküldeni, s a választott személyek keresztnevét és lakását pontosan kijelölni, nehogy a szavazat érvénytelen legyen.

26. §. Az egyes választóképeseknek a választási bizottmány megküldi a felszólítást a választásra, egy üres szavazó-jeggyel együtt, valamint e választási rend kivonatával a választási föltételeiről.

26. §. A beküldött szavazójegyek felbontása és összeállítása a választóbizottmány által történik, az előre kihirdetett napon, nyilvánosan.

27. §. E célra a beküldött s a választó képességére nézve igazoltnak talált szavazójegyek által történt szavazás a szavazási jegyek kettős rovataiba íratik, a választó neve mellé.

A bejegyzést egyik jegyzékbe a választóbizottmány jegyzője, a másikba ugyanazon idő alatt a választóbizottmány egyik tagja intézi, a mely második jegyzék a beírás ellenőrzését képezi.

28. §. A szavazat érvénytelensége felett azon nevek nevezze, a melyek a szavazójegyen állnak, a választóbizottmány határoz, minden folyamodás kizárásával.

29. §. Mibelyt minden választójegy be van jegyezve, a két jegyzék bezárandó, a választóbizottmánytól aláírandó s a számbavétel azonnal megkezdetik.

30. §. Választótagoknak tekintetnek, a kik a relatív legtöbb szavazatot nyerték.

A szavazatok egyenlőségénél minden esetben a sors határoz, a melyet a választó bizottmány elnöke húz.

A szavazat-számbavétel eredménye a választóbizottmány elnöke által azonnal kihirdetetik.

31. §. A főispán, főkirálybíró, főkapitány az elibe került választási jegyzék átnézésé után, minden olyan bizottmányi tagnak, a ki ellen a választási rendben megszabott kizáró ok nem forog fenn, választási bizonyítványt ír alá s kézbesített.

32. §. A faluközségek választásainak vezetésére a főispán, főkirálybíró, főkapitány minden választó kerületben kijelöli a helyet, a hol a választás történik, s egy elnökből, két tagból s egy jegyzőből álló bizottmányt nevez ki, a melyhez az elnök a választótestület választóiból még két tagot vesz föl.

33. §. A választóknak adott igazoló jegyek (20. §.) jogot adnak a választási helyiségekbe lépésre.

34. §. A jöelőre kihirdetett napon és órában, az erre kijelölt gyűléshelyen a választás megtörténik, minden tekintet nélkül a megjelent választók számára.

35. §. A választási bizottmány elnöke, a kinek a főispán, főkirálybíró, főkapitány a választókerület választói névjegyzékét átadja — az összegyűlt választókat felvilágosítja a választási rendben meghatározott választási képességről, megmagyarázza a szavazás és számbavétel szavazatomódját, s felszólítja, hogy szavazatukat önkényes meggyőződésük szerint, minden önhasznú melleszél nélkül azoknak adják, a kiket belátásuk és lelkiismeretük szerint a közjóra legalkalmasabbnak tartanak.

36. §. A szavazás maga azonnal kezdődik, hogy előbb a választó-bizottmányi tagjai szavazzanak.

Ezután a választó-bizottmány egyik tagja felszólítja a választókat szavazatuk beadására, azon rendben, a hogy a választó-jegyekbe be vannak írva.

37. §. A szavazásra felhívott minden választó igazolási jegye felmutatása mellett annyi személyt nevez meg, a hány tagot vagy póttagot a választótestületnek választani kell.

38. §. Ha a szavazásnál a választó ugyanazonosága fellet kétféle támad, a választóbizottmány határoz a nélkül, hogy ez ellen folyamodást enged meg.

39. §. Minden szavazat az erre készült kettős szavazási jegyek rovataiba íratik, a választó neve mellé.

A további eljárás e választásnál is ugyanaz, a mi a 27. §. 2. tétele és 28-31. §§-ban.

40. §. A választásnak az erre kitűzött napon meg kell történnie.

41. §. Az 1. §. szerint saját képviselőre jogosított városok, mezővárosok és iparos helyek képviselőit és helyetteseit ezen helyek közösi képviselői választja, s a választási jegyzőkönyv a főispánnak stb. beküldendő, a ki, ha ezt hibátlannak találja, a választott képviselőket választási bizonyítvánnyal látja el.

42. §. Az ipar és kereskedelmi osztályból a bizottmányi tagokat azon kereskedelmi kamara választja, a melynek kerületébe esik az illető megye, vidék vagy szék, azon passzív választóképes személyekből, a kik a 13. §. szerint a megyében stb. laknak, s a választási jegyzőkönyvet beküldi a főispánnak stb. a ki, ha ezt hibátlannak találja, a választott bizottmányi tagokat választási bizonyítvánnyal látja el.

43. §. A megyék, vidékek és székek járásaiiban az összes bizottmányi tagok egy napon választanak meg.

44. §. A megye, vidék, szék összes bizottmányi tagjainak névsora közzéteendő.

N.-Egyed., 1861. december.

Örömmel édes érzete futja át a keblet valahányszor óhajtatásának megfelelő jelenetekkel találkozik az életben; olyanokkal, melyek erős biztosítékot nyújtanak nekik a felől, hogy a nemzet, melynek multja van, nem vesz el eljövendőben! — Ilyen a többiek közt a nevelés és főképp a nőnevelés ügyének buzgó pártolása. S ha ezt az ifjúreményben gazdag nemzedék részéről tapasztaljuk, a hit: hogy annak vágyai, reményei a jövőben beteljesülnek, lelkiünkben sokszorosan erősödik.

Ezen nevelésügy iránti buzgalomnak fényes bizonyítgát adta kevés napokkal ezelőtt a nagyenyedi főtanodai lelkes ifjuság kebeléből alakult műkedvelők társulata, midőn a helybeli ref. leányiskola javára rendezett és a nagy számú közönséget mind végig mulattató, jól sikerült színi előadásnak tiszta jövedelmét 74 új forintban az egyház pénztárába beadta, és így a leányiskola alapitójáé, melyhez ugyancsak a nemes kollegiumi ifjuságnak egy néhány lelkes tagja már ezelőtt 91 új forintot adott volt, ezen kegyes adományával annyira növekedett, hogy legalább a tehetetlen szegény szülők gyermekeit egy-egy iskolai könyvvel segélyeztethetnek. — A mely két rendbeli tiszta lelkesedés színgála nemestett a t. ifjuságnak, és a közreműködni sziveskedett lelkes honlányoknak, midőn egyházam, és az illető édes anyák nevében hírlapi uton is őszinte köszönetet szavazok, nem mulasztatom el azt lelkiemnek azon óhajtatásával megfogadni, hogy a honszeretnek e szép példája találjon követésre mindenütt e hazában, és a melytől annyit vár, annyit remél a jelen és a jövőnd az ifjuság felett örökösök a nemzet geniusa, hogy szelidséggel párosult lelkesedéssel munkálhassa imádott hazája boldogságát!

A keblei egyháztanács megbízásából.
Incze János,
ev. reform. lelkész.

KÜLÖNFÉLÉK.

(Necrológ.) A „M. Fntár“ ismert tollu volt szerkesztője Vida Károly folyó hó 4-én éjjel jobb létre költözött. Holt tetemei 5-én temették el a nagy-vári közös sírkertbe. Béke poraira!

B.-Szolnok vármegye mult év dec. 30-dikán tartó tisztviselői zárlatát, melyben nemcsak az év, de működésének, hiszszük, hogy csak első cyclust is bízarta. Jelen voltak: Torma István s gr. Bethlen Sándor főbírók, Földvári József, Beteg Kelemen alispánok; Torma Károly, Gajzágó Salamon főjegyzők; Dezső Károly főjegyző; Leményi József, Dezső Mihály allegyzők; Fabre Károly, Adit; Barabás Kálmán ígató. A tisztviségen különbözö ki-mányszéki leiratok olvastattak fel s tudomásul vétettek. Utoljára terjesztették a tisztség elé a kormányzásoknak B.-Szolnokmegye főispánjához 13,107 sz. alatt küldött rendelvénye, melynek Marosszéki főtisztjéhez küldött példányát közlelbi számunkban ismertettük. A tisztség erre egy fényes protocollalval választott, melyben az alkotmányos reményekbe vetett csalódást kifejezve, gr. Mikó Imre és b. báró Kemény Ferencz ő nagyméltóságai irányában bizalmat szavazva lemondásukat a főispány kezébe letették. A főispán a tisztség nézetét és indokait méltányolván, a lemondást elfogadja s saját lemondását is mellé csatolva, arról főkörmányszéki elnök ő nmást távirati uton rögtön értesíté. Egyszersmind a jelen nem 100 tisztek véleményének kitudása végett őket január 1-sőjére összehívta. Dec. 31-kén délután 3 órakor érkezett meg oda kormány-széki elnök ő nmga válasza, melyben főispán ő miga a megye vezetése alól fölmentetik s azt Pataki Dániel urnak, mint kinevezett administratornak átadni köteleztetik, a többi tisztviselőnek pedig személyes felelősség alatt meghagyatik mindaddig állomásaikon maradni, míg az administrator új hivatalnokait előállítja. A tisztség személyenkint bucsuzott el a szeretett főispántól, ki egyedül foglal el Erdélyben azon elnöki széket, melyre még 1848-ban volt kinevezve.

Báró Jósika Miklós hazánkia egy nyilatkozatot ad közre a lapokban „Ungar und Spanierin“ című regény elenében, mely „sütlelen férczeletet“ valami Kovács név alatt működő irodalmi fibuszter adott ki, mint báró Jósika után fordított művet. Lamper Robert könyvjegyzéke szerint ez már többé nem is mint fordított, hanem mint németül kiadott eredeti mű hirdetik nagy regényíróknak neve alatt, midőn az írói becsületet látja sértve a nemes báró, midőn saját nevével így üzérkednek.

Megjelent az „Erdőségi lapok“ című havi irat első füzeté érdekes tartalommal. Az erdőgazdaságt hazánk természetmennyének egyik legfontosabb tényezője lévén, ezen vállalat méltán ajánlható a gazdák figyelmébe. Előfizetési ára egész évre 5 ft. Kiadók: Divald Adolf és Vagner Károly Selmeczen.

A Vézuv kitörésének áldozatán esett Torre del Greco város, még néhány nap előtt 18,000 lakossal bírt. Most a gyönyörű fekvésű város romhalom. A folyvást tartó földrengések miatt alig áll fenn még néhány fal.

A sokat emlegetett tengeri kigyó. Asakugyan nem mese. A franciaia akademiában Flourens híres tudós tartott róla felolvasást, s bebizonyította, hogy e szörnyeteget Bouyet az Alecon hajó kapitánya látta Teneriffa szigetek körül nov. 30-án.

A magyar akademia választott rendes és levelező tagjai közül Toth Kálmán megválasztatásához azon okból, hogy éppen akkor politikai vétség miatt fenyték alatt volt, Magyarország katonai kormányzója helyben nem járult.

Szétküldetett „Jövő“ című pesti politikai lap mutatóvárszáma, mely újévtől kezdve megindult. E lapot Kóvér Lajos szerkeszti, s szabadelvűségükről ismert neveket közöl munkatársain. A kiállítás csinos, a felosztás rendezes. Hetenkint kétszer jelenik meg, s ára egész évre nyolcz forint, évnegyedre kettő.

A magyar tisztí telep létszáma, melyről a lapok különbözö értesítéseket tettek, 105 tisztból áll, kik Magyar-ródi alezredes parancsnoksága alatt vannak. Ezen telep egy külön önálló testet képez, s az ugynevezett magyar nemzet igazgatóság felügyelete alatt közvetlenül a turini olasz

barangolásával töltöttem. Falujokra néz egy meredek köszirt „Siklód köve“: mindennap elzarándokoltam ide, kitűztem fokára a vörös lobogót és ő mindig észrevette, s ha szabad volt vele találkoznom, egy kijelölt kerti fán fejez kendője volt a jel. Sasszemim voltak és sas szemei. E nagy távolságban is mindig felfedőztük a kitűzött jeleket. És találkoztunk. Találkozásunk rendszeren rövid volt, egy pár szóból állott, mert ő annyját soha sem hagyhatta el huzamosabbra, s többnyire kora reggel volt találkozásunk, mely azért sem lehetett feszelen, mert egy mátkás nő hirbe keverhet vala. Egykor azonban komolyabb elhatározás látszott Judithon. Kért, esengett, hogy védjem őt ön-magamtól, védjem birét, sorsát, életét; s kerüljem őt, ne találkozzunk többé soha. Ab, mily gyötör volt ez elválás, de nem volt mit tennem. Atyám ellenzé szerelmemet, anyja viszont tiltott tőle. Mátkája csalóadásban élt, legfeljebb ha sejté viszonyunkat, de velem sohasem találkozott. Most atyám némileg kiengesztelődött, látva arcom hervadását s olthatlan szerelmemet. Belegyeztett, hogy félél mulva, ha a férfikort elérem, nőül ve-gyem Judithot. Most nincs oly nagy akadály. Oláh Miklósné elfogultságát le fogom győzni esengéssel és én véghetlenn boldog leszek.

— Csak kikötést kellene tenned; szerencsétlen viszony az, hol férj és nő nincsenek egy valláson.

— Oh atyám, midőn az ő birhatása ud-vösség reám nézve, tehetek-e kikötéseket? Meglehet az önkényt eljűn. De ne jőjjön bár, eleget teszek én hitfelekeztem érdekeinek. Ö gyermektelen, mi csak egymásnak élbe-

tűnk, az apai örömet nem fogom érzni, de örökösöm azon szerzet lesz, melybe belépni elhatározám magam azon esetre, ha többé semmi reményem sem lehet Judith kezéhez.

— És mit szándékozol most tenni leg-előbb?

— Egyenesen nem mehetek hozzá, mint nyílt kérő. Anyja örültszerű lázrohamot kap-na, ha megtátna házánál s leánya vonzal-mát látva Keesetnek adott anyai ígéréték közökán érzene. Hallkan kell előkészíteni a kedélybeteg nőt. Ma, az imént biztos esel-demet küldtem Judithhoz, ki még tett ha-szonló szolgálatokat. Egy találkozást kértem éjjelre kerti lakunkban, mikor anyja ren-de-sen mélyen aluván, alkalmam lehet Judith-tal mindent megvitatni. Ő vagy el fog jöni, vagy nem; első esetben te adandod atyám rám a házassági áldást, második esetben pár nap mulva szeretetükbe fogsz beavatni. Ez szigorú elhatározásom.

Kecseti eleget hallott, párszor lelkén any-nyira erőt vett az indulat, hogy füzbokrok résein át célba vette a beszélő ifjút, kibén azonnal Maróthit gyanítá. De újra győzött azon gondolat, hogy egy puskacsővel két embert le nem löhet, s gyilkossága így bi-zonyosan fölfedeztetvén, az akkori törvények szigorú szabályai szerint fog fejére a leg-re-mesebb büntetés meértni.

Rendbeszedte magát, miattal sétautasaink messze tova haladtak; de arca zöld volt a legvadabb felháborodás miatt.

— És miattal ő mátkám volt, titkos ta-lálkozásokat fogadott el. Vörös lobogók a Siklód köven, fehér lobogók a kerti fán. Rát árulás, szemtelen kacérság. Légy átko-zott nő, kit úgy imádtam, szakadjon ki szí-

vem, hogy ne szeressen többé soha; de lesz egy vad, egy irtóztos szenvedélye: a bo-szu. Ez ad elégtételt a vesztett szerelemért. Nem bírhattalak, de más sem bírád... Sőt tildözö démonod leszek, hálót vetek minden nyomodra; megbecstelenítek és megöletlek bánattal, törvénnyel, vagy ha mást nem te-hetek, megöllek két kezemmel s utána en-magam. Erre esküszöm.

A szenvedélyes ifju lelke így ment át a családás perczében a legsötétebb, legember-telenebb elhatározásra. Lelke szenvedélyes volt, de sötét és nemtelen.

IV.

Judith, miután Biró Tóbiás kincskeresé-sére Oláh Miklósné babonás reményeit ösz-szedülván, e beteg nőnek felzavart kedély-állapotja rémületes lázrohamokban tört ki — csak késő este lehetett alkalmat előlvasatni a keblében rejtgetett levelet.

Anyjának rövid szenderést használa fel arra, hogy kertyébe menekülve ott néhány zavartalan perczet szentelhesen kedvese em-lékezetének.

Elővette kebléből a reggel kapott levél-két és remegő kezében tartva olvasni kezdett. „Életem szerelme! Havak teltek már, mióta szigorúan teljesítem parancsodat, s nem találkoztam személyesen veled, habár csak egy rövid perczig sem vethetlek ki soha emlékezetemből. Ez időköz meggyőződtem, hogy nélküled nem élhetek e világon, hogy el-vesztve téged nincs más menedékom, mint vagy erőszakkal siettetni haláloamat, vagy lemondva e világról egy oszandes kolostor keblébe vonulni, hol a te jobb sorsodért

imádkozhassam. A hit eltelt az öngyilkos-ságtól; de a hit vigaszt nyújt a szenvedé-nek, ki magát egészen Istennek szenteli. Sorsom végelhatározása most már tőled függ, anyám látva szenvedésemet, lemondott azon álmairól, hogy családágának újabb sarjait térdén ringathassa. Megbocsátasz neki, ha az ő forró óhajtatásai miatti ellenzése téged és anyád büszkeségét is méltán sértette. Az agg szív elefedli a szerelmet s számítani szeret; pedig a házasság föléjéja a kölcsö-nös szerelm és ebből fejlett családi boldogság, a többi az Isten dolga. Atyám nem fogja ellenezni, mihielyt a férfikort elérem, a mi félél mulva fog bekövetkezni, de addig-nem leendesz. Tudom, hogy levéiben nem teheted választod, de elhatározásoddal tisz-tába kell jőnom. Ma este indul hozzád ap-ródom, holnap reggel kezded megy levelem. Holnap éji tizenkét órakor a kerti lak-ban várak reád. Várni foglak hajnalig, és ha el nem jöttél, az azt követő nap jelen-teni fogom magamat Alfonso atyánál, hogy szeretőnek tagjai közé felavasson. Jöjj el Judith, jöjj el! O mily szerencsétlen leszek én, ki úgy szerettelek téged s az életet ál-talad, s le kell mondanom rólad s az élet-ről!”

Ajkához szorítva a bájoló nő kedves-nek sorait, s lerogyva egy kerti lőczára sü-rű könyek közt zokogott, a nélkül, hogy ké-pes lett volna valamit határozni, vagy gon-dolni is egyebet: minthogy szereti Maróthit, s obajtana karjai között meghalni, elszakad-ni az élettől, mely reá nézve oly kínos-oly gyötrelmessé változott.

(Folytatjuk.)

várost a katonák között két részre osztották úgy, hogy egyik részében csak osztrák, a másikban csak orosz katonák járhatnak. Ugyan e történt a közel fekvő falvakban is. A badeni csapatok, melyek semlegesen viselték magukat, mindenütt járhatnak. Az osztrák mérnökarbéli katonák nem vettek részt a kihágásokban.

POLITIKAI HIREK.

Franciaország. Páris, jan. 1. Mise után, melyen a császár, a császárné, a császári herceg s az egész udvar jelen volt, fogadta a császár a diplomatiai és hivatalos testületeket, a nemzetiség és hadsereg tisztí karait. A diplomácia fogadtatásakor Kisseleff gróf szólott:

„Sire! Az itt egybegyűlt diplomatai testületnek szerencséje van Felséged előtt, ez új év alkalmával, általam mély tiszteletét kifejezni. Sire! A diplomatai testület mindegyik szerencsés, hogy úralkimatát Felséged és magos családjának szerencséjéért megújíthatja.”

Erre a császár a már ismeretes szavakkal válaszolt. Általánosan feltűnt, hogy előbb szólott a nép javáról, s azután a fejedelmekéről.

A senatusnak azt mondta, hogy számít segélyükre az alkotmány kiegészítésében; hol azonban az alapkövet, melyen a törvényhozótestület nyugszik, érintetlenül akarja hagyni. Reméli, hogy a törvényhozótest azon változtatásban, melyeken az alkotmányoknak át kell mennie, egy újabb bizonyítékát látandja azon bizalomnak, melyet a császár a követség belátásába és hűségébe belyez.

A papság üdvözlésére a császár azt felelte, hogy a kegyessége és erényei által annyira kitűnő francia papság, amely tudja, hogy Istennek meg kell adni, a mi az isten és a császárnak a mi császáráé, — számíthat a császár oldalára és élénk rokonszenvére.

Szokása ellenére ez alkalommal a diplomaták egyikével sem szorított kezet. Azt hiszik, ez azért történt, hogy elejét vegye kellemetlen magyarázatoknak, a melyek nem maradtak volna el, ha a császár csak egyik vagy másik tagja előtt is a diplomatiának készszerítés nélkül ment volna el.

Egy január 2-ról szóló párisi tudósítás száraznak nevezi a diplomáciai testület üdvökvivanatára adott feleletet; azon szavakat azonban, melyek szerint a császár a beállott új évet szerencsésebbnek reméli egy királyokra, mint a népekre nézve, baljóslatuaknak mondja. Sok magyarázatra ad alkalmat azon körülmény is, hogy a diplomácia lecidőbb tárgyalási szokásos párbeszéd elmaradt.

Páris, dec. 31. Mig Thruvenel ur a washingtoni francia-
ezia követlét tegnap oly tartalmu sürgönyt kapott, mely szor-
zint az angol-amerikai vizsaly békés kiegyenlítésére kevés-
vagy éppen semmi kilátás nincs: az angol külügyminiszter
az itteni angol követnek azt írja, hogy Lyons lord ugy-
nyilatkozott, hogy ő kénytelen leend ugyan utlevélet ki-
venni, de a washingtoni kabinet, mely kevésbé harezias han-
gulatu, mint a közönség, hajlandónak látszik a diplomatiai
viszonyok megszűntetése után egyezkedésbe bocsátkozni.

Olaszország. Róma, jan. 1. Ő szentségének tisztí-
karához és Merode urhoz intézett feleletéből a külni lap-
tudósítója következőket közöl: „Ha önöket magam körül-
látom, Dávid jut eszembe, a ki szintén saját fia által szá-
mányoltatott ki és árultatott el. Egy kétszintű, hazug és
őszintén politikának esvén martaléku, vigaszára szolgál-
na neki, midőn vitéz férfiak látott maga köré sietni, kik ezt
kérdék tőle: hová akarod, hogy menjünk? Mint Dávid
én is azt mondom önöknek: „A pillanat még nem érkezett
el.” De valamint Absolon elvesztett, büszkefejét egy fa ágára
akasztotta, éppen úgy fognak az istentelenség és kétszintű-
ség kísérletei megsemmisülni, s mi mindnyájan visszatér-
nünk ama tartományokba. Azok egészen és oszthatlanul a
szent székhöz tartoznak, s én soha sem fogok azokból egy
talpalatnyiról is lemondani, mivel nem szabad nekem a
egyház birtokát a Jézus Christus helytartója szabadságá-
nak és függetlenségének zálogát feladnom. Mondom önök-
nek bizalomleljesen: mi visszatérnünk ama tartomá-
nyokba. S ha én azt meg nem értem, megéri az a ki utá-
nam e székhén ülni fog; mert Simon meghal, de Péter
örök életű.”

Garibaidit január első napjaiban Turinba várják, hogy a lövészegetlet gyűléseiben részt vegyen, melyek január 11-én veszik kezdetüket.

Borges barátai kérelmet adtak be Lamarmora tábornokhoz, engedné meg nekik, hogy a Tagliacozzoban meglőtt Borges hulláját áshassák ki s az egyházi államban temethessék el. Lamarmora teljesítette kívánatukat.

Don Juan de Bourbon egy Viktor Emánnel királyhoz intézett iratában kijelenti, hogy ő a két Szicília koronája, valamint Olaszország bármely más területét irányló jogáról Olaszország új királyának javára lemond, mint spanyol tiltakozik a jelenlegi spanyol kormány cselekvései ellen, melyek a két nemzet testvéries érzelmeit megzavarhatnák.

Németország, Berlin, jan. 1. Az udvari körökben uralkodó hangulat jellemzéseit írja a „N. Fr. Ztg.” A minisztereknek a királylyali érintkezése naponként sikeretlenebb. Ő Felsége ugyan szokott szeretetreméltósággal foglalkoztatni őket, a elfogadja előterjesztéseiket. De mihielytén távoznak köréből, ellenkező határozatokkal rohanják meg, melyek állítólag Károly herceg vezetése alatt keletkeznek. A király ezen testvére soha sem tud megbarátkozni az alkotmányos eszmékkel s még kevésbé a mostani miniszterium szabadságviségével. Azt tartják róla, hogy az ő é „Kreutztg.” nézetei ugyanazok. A királyné is huzamos ide óta el van némileg idegenedve a szabadelvű miniszterektől. A lengyelországi izgatottságot a szentpétervári szabadselvűség következményének tekintik. Hogy a király ily behatás sok alatt sem tér el az alkotmányosság utáról, bámúlást érdemel. Itt kételkednek a miniszterium további megmaradásán. Scherwin gr. a ki annyit engedett, hogy elvégre ellenkezésbe látszott jöni saját multjával, egy utóbbi miniszteri értekezletben kimondotta, hogy tovább már nem lehet visszafelé s a jelen volt királynak tartaléktalanul előterjesztette a dolgok valódi állását.

A rastatti erődben, a kihágások megelőzése végett

Bécs és Berlin közötti viszonyokat elég sajáttságosan jellemzi azon ingerült modor, melyben a két állam hivatalos lapjai darab idő óta egymással tolltáznak. Előbb az úgy nevezett „német hegemonia“ felett törtek láncsát, jó-kora adag elkeseredéssel s elég világos értelmű sarcamus-sokkal. Most egy concretebb eszme a vita tárgya: a Porosz- és Franciaország közt keletkezőben levő kereskedelmi szer-ződés. A „Wiener Ztg.“ szerint ez eljárás a vámegylet, il-letőleg Poroszország részéről „a szerződési célok ellené- van.“ Erre az „Allg. Pr. Ztg.“ azt feleli, hogy a vámegy-let nem kötelezte magát arra, hogy bármely részről hasz-nos egybeköttetésekről lemond, csak azért, mert azok bizo-nyos helyen nem tetszenek. Nem hiában kezdődik a bécsi „Vaterland“ legújabb főcíkje e mondaton: „Ausztiria és Poroszország ellenséges testvérek és azok maradnak.“

Az alkotmány visszaállításáért oly töretlen kitartással kitűző Kurhessenben közelebbről megismerette a kormánypart, hogy az 1860 ban octroyált alkotmány érdekében az úgy nevezett „rajongók“ elleni tintetéstől aláírókat gyűjtőn egy a fejedelemez benyújtandó emlékirat. A kísérlet ellenkező irányban tőtt ki, mert az 1851-dik évi alkotmány hívei ez által szintén jogosítva tartották magukat egy új évi kérvény benyújtására, melyben többeek között ez áll: „Mi fenségedben szívunk mélyből tiszteljük örökös fejedelmünket, s lelkismeretesen becstőljük azon jogokat, melyek fenségedet, mint ilyes, megilletik. De úgy fenségednek, mint enmagunknak tartozunk vele, hogy éppen úgy ragaszkodjunk saját jogainkhoz is.

És van az igazságnak és jognak egy felsége, mely előtt a királyoknak is tétérlet kell hajtani. Azért mi szilárdan ragaszkodunk a fejedelem és nép közös megegyezésével keletkezett 1831-i alkotmányunkhoz mindaddig, míg az alkotmányos uton el nem töröltek, vagy változást nem szenved. Azt soha sem ismerjük el, hogy egy ily eltörölést vagy változtatást a szövetségi gyűlés jogérvényesen tehetne. Mindazáltal készek vagyunk a netalán szükséges vagy célszerűeknek ismert változtatásokhoz segédkezést nyújtani. A heusz sziv nem engesztelhetetlen és nem boszuvágyó. Állitassék csak egyszer vissza a régi jogállapot úgy, a mint azt az 1831-i alkotmány s azzal öszhangzó törvények szabályozzák: akkor majd el lesz fejezte és megbocsátva mindaz, a mi a kebleket most oly keserű fájdalommal tölti el. Minden városban és községben rohanva tödult a nép e kérvény aláírására; a mi a tüntetési tervével felsült partnak természetesen nem tetszett, s azért a kérvény eldobását, rendőri nyomozást, házmotvásokat sat. eszközölték ki. Mind hiában, jegyzi meg a tudósait, egy elvett példány helyébe szász más áll elő.

Oroszország. Szt.-Pétervárról írják a „Stern Ztg.”-nak: Az elfogott egyetemi tanuló pere végre el van látva. Az egész ügy a legnagyobb titoktartással tárgyaltatott, s a nyomozás részleteiből még most is nagy titkot csinalóak. Panin gr. igazságügyminiszter, ki sem a tanuló-ifjuságnak sem a tintetéseknek nem barátja, terjesztette a császár elé, a Szt.-Pétervárt, Kronstadtban, Moskauban, Kasanban és Charkowban véghezvitetett nyomozások eredményét; mely előterjesztés, mint gondolható, nem igen kedvező lehetett a fogoly ifjakra nézve. Azonban voltak pártolók is. Határozottan állítják, hogy Gortschakoff (külgügy), Miljutin (hadügy), Walujoff (belügyminiszter) s Suworoff az új kabonai főkormányzó hathatósan tanácsolták, hogy az egész dolog tekintessék csak fiatalosági heveskedésnek s ahol legyen mérve a büntetés. Nagy baj volt a körülmények azon összetetalálkozása, mely szerint külföldi orosz folyóiratokban megjelent, s nyíltan a kormányzat felforgatására lázító felhívások szétosztása, valamint a nemesség közti arra irányított mozgalom, hogy a császárhoz intézendő kérvények által eszközöljenek alkotmányt, egyidőre esett ezen deák-crawallal, mi által Panin gróf ösztönözve érezte magát szigorú büntetések javasolására, melyeket azonban a császár tetemesen szelídített. Az elítéltek négy osztályba vannak sorozva. Első osztályba jönek a vezetők, kik különböző távol fekvő városokba számíztatnak. A második osztálybeliek csak Szt.-Pétervárból záratnak ki, s ezen kívül elvesztik állami hivatalokhoz igényeiket. A harmadik osztály feddést kap, de megmaradhat az egyetemen, ha az új rendszabály szerint íratják be magukat. Végre a negyedik is megkapja a feddést, de aztán megint egyetemen maradhat, a mint tatárok

Az „Öst. u. W.“ szerint Szt.-Pétervárról egy magyar állású egyéniségtől kapott magán tudósítás szerint a környéki vizsgálat megkezdettése Oroszországban nem mese, hanem nem egy csupán kiharcolásra váró törvényjavaslat.

Varsóból jelentik: A napokban egy titkos nyomda fedezettett fel, melyből különféle forradalmi falragaszok, jelesen a parasztok fellázítását célzó kiáltványok keletkeztek. Tulajdonosa, bizonyos Wroblewski elfogottat. Válszint leg több befogatás is fog következni, ámbar Wroblewski még eddig nem vallott ki bűntársakat. A napokban egy több száz szerencsétlenül álló fogoly csapatot szállítottak a Sibériába.

Az alkotmány utáni ohajtozások az orosz birodalom
ban folyvást bangosabbak. Az „A. Ztg.” szt.-pétvári
levelezője a jelen helyzetet az 1825-i mozgalomhoz hason-
lítja. Nem a zajos deak-tüntetések, s a külföldön nyomtatot-
t lázító iratok teszik a helyzetet komolyfá. Hanem a némes-
ség kárpótlást kíván az államéletben eddig elfoglalt állá-
sáért, s népképviselőt által ohajtani magát biztosítani i-
korláftalan uralom és a hivatalnoksereg ellen. Levelező felte-
szi II. Sándor császárról, mint felvilágosult és jóakarát
uralkodóról, hogy a mit elvégre szükségesnek és elkerülhet-
lennek lát, meg fogja adni. Csakhogy a mit ad, azt saját
hatalma teljéből kívánja adni s bevárja az idő teljességét.
A földbirtok politikai biztosítása, az igazságszolgáltatásnál-
a közigazgatástól elválasztása, a cenzúra megszüntetése

N y i l t t é r.

A „Kolosvári Közlöny” 1862 ik évi 1-ső számában: „Tordán a bor béhozatali taxa, mint indirect adó” czim alatt tért nyert czikkekre soraink felhozott tárgyra vonatkozó korábbi körülmények hiányos esmerete, szintén bírálat alá vonható íg adag személyes ellenzeev forrásai, koránt sem a valódi igaz hazafiság, mely min-
lenkor község egyminet egyesek tetteljes boldogitni törek-
vésben azok jólete látható előmozdításába nyilvánul.

Ezen vád terhe a tordai tanács több tagjait akkor, midőn azok az idegen bor béhozatali díjak katona executionj felhajtása ellen nyilvánosan föléptek, azt a főháznagyhoz intézett kérdések s kinyilvánított ellennézeteik melléghatolói teljesen megszüntetni törekedtek, s nem sokára meg is szüntették, nézetem szerint nem érheti. De éri és szűk egész súlyával e vád a városi képviselőkre, mely közügyatársi organumnak e czikkbeli vádat emelt három tordai polgárok szintén tagjai, mert éppen „ők” tudra elmasztották polgári kötelességeiket, midőn képviselői közgyűlés tartására s e dolog ottani orvoslására semmi lépést nem tettek.

Igaz, valójában igaz az összegyűlt több évi ca. k. adó rögzített felvétele miatti általános pénz szükséglete, de ez igaz egyesekre, kétségbe hozhatlanul igaz a községre nézve azok pénztárait illetően. Nem is csak a nagyjából-fizetés oka továbbá nálunk a közpénztár pénztelenségének, hanem a társadalmi mindenemű viszonyoknak összességéből származó, mely zavarának s ebből eredő közszükségnek újabb nem az 1848 diki sem az azelőtti törvények nemek, mert ezek ha adtak, biztosítottak végeredményül nem a községi, egyéni általános és részletes jogot és szabadságot, hanem kiváltékokat a féktelenséget; ha éltettek életnek ha nem gondolatok ebből eredő morális viselettel; tilták mindenki számára a törvény nem tisztelést, igen az engedelmességet a törvény tisztelés és annak való engedelmeskedés fő kötelesség minden testület munkájának, életének, fenállhatóságának.

A köze, mult másfél tized több jövedelmi forrásból megnyitására kényszerítette a község előljáróit, respective kiséget; (képviseelőnek a mult időbeli viszonyokat esmerni kel, nem ignorálni) azok közül egy a városi majorsági pénztárral, mely díj, mely kétféle, egyik a városi majorsági pénztár, a más a m. kormányi pénztár illeti; ezen bor behozatala fogyasztási díj azonban községileg volt időhez kötött, önkéntesen elvállalva, s az égető szükség miatt ellátással gondolata nem zárta ki a volt városi hatóság s község minden egyes tagjainak viszonyaira fordított gondos figyelmet s ennek lön eredménye a bor-fogyasztás m. kormánytól kihaszonbérlelése. Ezen haszonbéri kötelezettséget elvállalva a városi község, teljesítette az arra megbízott városi hatóság s önérekből egyesek, bárha érdekek kevés fizetése, sőt a martaléknak esestől meg volt óva; többben azok közül éppen e vádtelesz czikket aligha pirulás nélkül aláírta, hanem tordai polgárok is nem fizették, bárha közteher volt is, lordozni erőszakoskodólag vonatodtak; szegényítették képeresen a városi közpénztárt s mégis hazafiságról né boldogító elvekről beszélnek.

Tartozkodás nélkül mondom ezért, hogy azon recriminálás és városi hatóságra igaztalan vádat minden kímélés nélkül balmozó népkégy vadászásra irányzott cikkekese, és a boldogítási törekvésnek⁴ alapul nem szolgáló, hanem állított, nem mutat fölhozott okok mián igaz volt a lódhazafiaság, mert a társadalmi láncolat ez: családokból a városba, és onnan a ki ezek érdekében igazán becsülték.

az államköltségeknek népképviselői általi megajánlása és ellenőrzése azon legstürgetőbb dolgok, melyeknek mentől hamarabb megadása mérséklőleg hatna az igények továbbterjesztése ellen.

Varsóból írják a „Schles. Ztg“-nak, hogy ottani hírek szerint Czartoriski herceg, a család mostani feje, kihallgatáson lévén a pápa ő szentségénél, ez Bialobrzkesi varsói érsekhelyettes eljárását határozottan helyeselte.

Varsó, dec. 29. A kormány eddigi szigorú rendszerében úgy látszik változás következik be s a hadi állapot megszüntetése talán már a jövő hó elejére várható. A császár 50.000 rubelt parancsolt a város szegényei közt kiosztatni, mégpedig valláskülönbőségre való tekintet nélkül. Minden városnegyed rendőrbiztosainak kötelességévé van téve a szűkülők összeírása; az összeg kiosztása azonban a helybeli jótékony egylet belátására van bízva.

Sz. Pétervár, jan. 4. Hír szerint Oroszország, mely

az angol-amerikai viszálynak már kezdetekor minden befolyását Washingtonban a béke érdekében használta fel, ujabban is ily szellemben tett lépéseket s a washingtoni követl kapott tudósításait minden nagybatalommal közölte.

Amerika. Új-Yorkból írják dec. 20-ról, hogy midőn az „Europa“ postagőzös 15-én Halifaxba érkezett, „Rinaldo“ brit gőzös onnan azonnal elindult sürgönyököt vize az észak-amerikai angol hajóraj számára. Kanadában nagyon helyeslik az angol kormány intézkedéseit. A Halifaxban levő 62- és 63-dik ezred Kanadába rendeltetett. Az észak-amerikai kormánynak félmillió embere van fegyverrel, s háború esetében első működését a Szent Lőrinczre fogja irányozni. Azon hírt, mely szerint a külfönszövegkötet Humer és Soule személyében az elfogottakhoz hasonló utasítással ellátott ügynököket küldöttek Európába, kik már Havannába meg is érkeztek volna, a „Pays“ oda magyarázta, hogy ez által a

déliek alkalmat akarnak szolgáltatni az északi portyázásoknak, hogy a St. Jacimo-féle fellépéseket ismételjék.

Ázsia. Indiai tudósítások szerint ott Angliát újabb nehézségek fenyegetik. A harcziass sikkhez felkelési készülteket tesznek. Ezek nem vettek részt az 1859-i lázzadásban, azt hiszik, hogy elnyomásuk nehezebb lesz, mint a szipoyoké volt. E körülmény mindenestre gátolja Angliát hadi erejének Amerika irányában nagyobb mérvű kifejezésében. Három üteg úgy éppen indulókézen volt Bombayből Angliába, midőn a parancsnok helymaradási parancsot kapott.

A vasárnap után következett vízkereszti ünnep miatt két napról nem kaptunk bécsi és pesti postát.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DÁNIEL.

H I R D E T É S E K.

HIVATALOS.

(430)
Sz. 1646. t. 1861

Hirdetmény.

(2—3)

A kolozsvári Tanács, mint városi Törvényszék részéről közli hírré tétetik: miszerint helybeli ügyes Péter József kérésére Triff György ur ellen, ennek a Czigánysorban levő s végrehajtásilag 400 frtra becsült 322 számú háza s telkére, a végrehajtási árverés felperesnek 360 frt o. é. váltó követelése és járuléai megfizetése végett megengedtetve, ennek a helyszíni megtartása 1862-ik évi január 29-ik és február 14-ik napjai d. e. 10 órától kezdődőleg tüzetek ki.

Mire a venni kívánók oly hozzáadással hivatnak meg, hogy a ház és telek becsült jét s az árverés feltételeit a város főjegyzői irodájában megtekinthetik, azokról másolatokat vehetnek s az azon fekvő terhekről a táblázási könyvekből tudomást nyerhetnek, a vevő pedig a házon jelzőlogilag fekvő adósságokat a vétel-ár értékéig bírói utalványozás után elválalni köteles.

Egyszersmind felszólítatnak mind azok: kik a kijelölt birtokra nézve jelzőlogos jogigényt vélnék tarthatni, hogy azt annak eladásáig a törvényszéknél anynyival bizonyosabban bejelentésük, mert ellen esetben magoknak tulajdonítsák, ha a vétel-ár felosztása küzbejvetelök nélkül fogván végrehajtani, a mennyiben ez által a vétel-ár béli részesedéssől kizártnak.

Azon jelzőlogos hitelezők, kik a város területén kívül laknak, a vétel-ár felosztáskori jogigényeik védelmezésére itt helyt lakó felhatalmazottokat nevezzenek ki, s azok nevét és lakását a törvényszéknél jelentésük be, ellen esetben a mulasztók rovására hivatalból fog képviselő kinevezetni, a kihez minden további kézbesítések intéztetni fognak.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

(427)
Sz. 2339 1861

Hirdetmény.

(3—3)

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Sz. kir. Kolozsvár város Törvényszékének 1861-ik évi decemb. 21-én tartott üléséből kiadta: Gothárd József főjegyző.

Az ilyenmü egészség újra teremőiről akarunk szólni, kiknél valóban a szél teszi a hatást. Ma a hajak, holnap ábrázat, majd a halló, szagló és tapintó érzékekre vonatkozókat látunk hirdelve. Mégis kell benne valaminek lenni, mert írva van, s azért kapkodjuk minden meggondolás nélkül a költséges kísérletek egy k a másikat követik, míg az idő elrepült s egy jó emberhez fordultunk, ki könyörtelenül a „már késő“ szóval vigasztal, mely szó mőta a világ fennáll nagy szerepet játszik, de sehol se oly nagyot, mint hol a titkolódzásnak legkevésbébb lenne helye. Valóban, a fogfájdalmak a legelviselhetlenebbek közé tartoznak, s a beteg fogak színtől fájdalmasak mint undorító, s mégis semmivel sem bannak könnyelműbben, mint éppen a természet ezen drága adományával, mely az ember jogos kíváncsiságát kielégíti, a konyhai élvezet minden nemét lehetségessé teszi, s mint kípótolhatlan műszer az emészt s elősegítésére szolgálván, egy jó, ép fogszorogató fél egészség, de miként a lapokban közelebbről érintve volt, minden betegségek inkább vétettek figyelembe, mint éppen a fogaké, s csak akkor látják át előbbször komolyan, mly szerepet visznek a fogak a betegségek folyama alatt, midőn azok már fájnak s az n már csak a kihoz s segít, melyben nem sok kellemes van, s ha reá sor kerül, még a legnagyobb hőst is, ki szeméi előtt bombákat látott szét pattanni, képes elriasztani, nem tehetvén, hogy egy saját szerű irtózást ne mutasson, midőn a dolog a gyökerekre s szaggatá okra kerül. Ha ily esetben csakugyan létezik és találhatik egy csalhatalan óvszer, mely a maga idejében kövekeztetesen alkalmazva, a fogak romlását akadályoztatja, fájdalmait gyógyítja, a száját tisztán utítólóg tartja, a szájdregben semmi rossz szagot terjedni, fejlődni nem hagy egy ily szer felől a t. közönséget időnként figyelmeztetni becses szolgáltatnak tartjuk. Egy ily, hisz az években tapasztalások után megpróbált foggyógyító s tisztító szer **Popp J. G.** urnak ugynevezett **Anatherin-szájvize**, mely minden fog- és szíjbelegési esetekben sike. dús eredményt nyel bízosan alkalmazható.

Nem csözlünk itt ezen jeles szájj viz gyógyhatása részleteibe ereszkedni; azok a használati utasításban fellelhetők, — inkább feladatunknak tartjuk itt annak már elősmert hatását szilárdítani, midőn erre nézve magas s független állásu e yeniségek bizonyítványaira hivatkozunk, utalunk, ki saját meggyőződéséből az Anatherin-szájviz jlességét mltánylattal dicsérik. Több leveleket kaptunk már fogbetegségekbe synlődőkől, melyek ezen szer dicsőretével halmozvák, s erre nézve valamint gyakorlati, úgy eszméleti oldalról vélem nyeltek, míg pedig jeles férfiak, a tudomány zászlósaí által, kik között a bécsi gyetem nagyérdemű képv selő igazgatója orvostudor Oppolcz-er, az orvosi kar díszé, és a mindenhol tisztelettel említett országos törv. vegyész és tanár dr. Kletzinsky, kinek bérekesztésül az Anatherin szájj vizről és mosdóról tett véleményét ide igitatva, hallgassuk meg:

„A zamatos alkatrészek illékony olajakból választva, frissítőleg, üdítőleg hatnak a szájj puha részére, a fogakban és a nyelv felületén kiirtanak minden növényi és állati élődi szerkezetet, s megakadályozzák azoknak további fejlődéseket, a fog zománczát s az ott levő takhártyákat vegyileg tisztítják, ezekre és a sejtövésekre gyökeresen hatnak, a nélkül hogy az egészségre ártalmas szereket tartalmazza.“

(420)

Hirdetmény.

(4—5)

Báró Kemény László urnak nems Alsó-Fehér vármegyében, Alsó-Gárd helységben létező nagy kiterjedésű jószágá s tagosított birtoka, a gárdi patakon levő 4 malommal, benn a helységben és kőnn a K.-Fejérvár felé vonuló ország út közelében fennálló kőma-házakkal és jogokkal, 8 da ab béres ökrrel, több nemű gazdasági eszközökkel és 30 darab jófajta sertésekkel együtt, a jövő 1862-ik évi ápril 1-ső napjától kezdve, hat egymást felváltó évig haszonbérbe lévén adandó: — a bérleti szándkozó bővebb értekezést vehet az említett jószág kiterjedéséről s egyszersmind a haszonbér feltételeiről is tudomást szer zhet magának Alsó-Gárdon a tulajdonos báró urna, Kolozsvárt pedig ügyvéd Ürmösi Sámuelnél, kinek lakása fölleltható k.-szé. utczában a 47. sz. alatti háznál.

STEIN JÁNOS

könyvtárusnál Kolozsvárt kapható:

Nyugat Europa.

UTI LEVELEK. Irta Heckenast-Bajza-Lenke.

Ára 1 ft. 20.

Egri írók Albuma.

Tudományos és szépirodalmi évkönyv szerkeszté Szabó Ignázt.

Ára 1 frt.

Orvosi napló

Magyarország gyakorló orvosai használatára. 1862. Szerkeszté Sugár Fábuz orvostudor, szülész, a buda-pesti kir. orvos-egylet és a kir. magyar természet-tudományi társulat rendes tagja, pesti gyakorló orvos

SAUER IGNÁTZ arcképével.

Ára 2 frt.

Utasítás

az Erdélyben megszüntetett tizedbejelentések valósitásánál eljárásról, mely a hajdoni urbér-jogosított földesuraságok, ügyvédek, meghatalmazottak at szóval mindazoknak, kik urbéri tized-járandóságok valósitásával foglalkoznak, különös figyelemökre ajánltatik.

Nyomatott az ev. ref. fűtanoda betűivel. (Bel-farkasutca 74 sz.)